

får ud af dette lovforslag, er, at journalister kan se, om der er nogen af de der ca. 1.100 virksomheder, som ikke har en politik for samfundsansvar, der kan hænges ud.

Dansk Folkeparti vil meget gerne en anden vej. Vi vil opmuntre virksomhederne til frivilligt at arbejde med samfundsansvar, hvor det nytter, og sætte ind, hvor det virker. Det vil have langt større effekt at arbejde med, hvordan man fremskynder mere uddannelse og bedre ledelse hos de underleverandører, f.eks. i Asien og Kina, som ikke overholder f.eks. menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, og hjælpe landene med at indføre teknologi og viden, der kan mindske forureningen og beskytte miljøet.

Det vil ikke have den ønskede effekt, at virksomhederne skal afrapportere en masse i deres årsregnskaber. De største af vores virksomheder arbejder seriøst med samfundsansvar og afreporterer også dette bl.a. i deres årsregnskaber, på hjemmesider osv., så her vil lovforslaget ikke betyde noget, og de virksomheder, som ikke har nedskrevet en politik, vil blive presset til det, men mere får man heller ikke ud af det.

Lovforslaget her overrasker mig meget, da Dansk Folkeparti og regeringen faktisk indgik en aftale i april måned om virksomhedernes samfundsansvar i forbindelse med udmøntningen af reserven til iværksætter- og innovationsinitiativer. Her blev der afsat 17,5 mio. kr. i 2008, 2009 og 2010 til at fremme arbejdet med virksomhedernes samfundsansvar på frivillig basis. Det skulle ske ved indsamling af viden, inspiration og hjælpeværktøjer til virksomhederne, så virksomhederne lettere kunne indarbejde en politik for samfundsansvar i deres forretning. Men Dansk Folkeparti ønsker ikke at trække nye administrative byrder ned over hovedet på 1.100 virksomheder i form af nye krav i årsregnskabsloven.

Et andet problem, som vi i Dansk Folkeparti frygter, er, at disse byrder inden længe drypper længere ned i årsregnskabsloven, så resten af virksomhederne også omfattes af kravet om afrapportering og samfundsansvar.

Til sidst en kort kommentar om de administrative byrder. Jeg synes, det er bekymrende, at regeringen i lovforslaget ikke har sat omkostninger på i kroner og øre. Det er altså et nødvendigt redskab her i Folketinget for at arbejde med byrderne. I lovforslaget tales der om de 180 virksomheder, som ikke har nedskrevet en politik for samfundsansvar, og det vurderes, at ca. 70 virksomheder ikke har en politik for samfunds-

ansvar. For en virksomhed, som ikke har en CSR-politik, tager det i gennemsnit 4.000 timer, at udarbejde en politik for samfundsansvar – det er ifølge bemærkningerne – og med en timepris på bare 400 kr., hvilket er meget lavt sat for sådan et arbejde, er der tale om en administrativ byrde på 1,6 mio. kr. pr. virksomhed. Afrapporteringen i årsregnskabsloven kræver tilsvarende byrder, så for en enkelt virksomhed løber omstillingen altså op i millioner af kroner.

Med disse bemærkninger vil jeg meddele, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak. Og der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:19

Frank Aaen (EL):

Det var, fordi jeg ikke helt kunne forstå argumentationen imod. Det er en administrativ byrde, siger ordføreren, men jeg hørte også meget pæn tale om, at det er godt, hvis virksomhederne har et socialt ansvar og tager det alvorligt.

Det her lovforslag går ud på, at virksomhederne kan skrive: Vi har taget det alvorligt, for vi har gjort det og det og det. Det tror jeg ikke er nogen administrativ byrde, for de bør jo vide i forvejen, hvad det er, de gør. Hvis de ikke gør noget, kan de jo bare skrive, at de ikke gør noget, og så er der jo ikke nogen administrativ byrde i det.

Det er rigtigt, at der så er kommet et pres på virksomhederne, for at de skal gøre noget. Er det det, Dansk Folkeparti er imod: At man presser virksomhederne til at gøre noget for at tage deres samfundsmæssige ansvar alvorligt?

Kl. 13:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:19

Colette L. Brix (DF):

Vi synes, det er helt i orden, at man ad frivillighedens vej har en CSR-politik, og det er der rigtig, rigtig mange virksomheder i Danmark der har; selv mange af de små virksomheder har allerede en CSR-politik. Så det er helt på plads. Det er ikke noget problem for os.

Det, der er et problem, er det pres, at man også skal ind og fortælle, at man ikke har en CSR-politik, og at man ikke ønsker den, for der er jo ikke nogen, der ved, hvorfor firmaet ikke ønsker den. Der kan være mange gode årsager til, at man ikke lige i dag ønsker at bruge 6.000 timer på en revisor, der skal sidde og hænge i